



و صورت‌های فلکی را پدید آورد. بیشتر نام‌گذاری‌ها و اشکال تصور شده از صورت‌های فلکی از تمدن یونان باستان وام گرفته‌اند. هرچند سایر اقوام ستارگان را با توجه به عقاید و اسطوره‌های خود نام‌گذاری کرده‌اند اما ثبت دقیق صور فلکی یونانی و ترویج و تدریس آن‌ها در مکاتب یونانی موجب ماندگار شدن بیشتر صورت‌های فلکی یونانی شد. در حال حاضر استفاده از صورت‌های فلکی و نام‌گذاری‌های باستانی تنها روشی برای تقسیم‌بندی نواحی مختلف آسمان و تهیه نقشه‌های رصدی است. یادگیری و شناخت صورت‌های فلکی گام مهمی در راستای شناخت هرچه بیشتر آسمان شب است.

۸۸ صورت فلکی شناخته شده وجود دارد. ۵۵ صورت فلکی در نیمکره شمالی آسمان و ۳۳ صورت فلکی در نیمکره جنوبی واقع شده‌اند. اغلب نام‌ها و اشکال صورت‌های فلکی از دوران باستان وام گرفته شده‌اند و تعدادی از آن‌ها نیز در سال‌های اخیر توسط دانشمندان نام‌گذاری شده‌اند که آن‌ها را صورت‌های فلکی نوین می‌نامند و اغلب آن‌ها در نیمکره جنوبی قرار دارند.

شما نیز امتحان کنید. تجربه لذت‌بخشی است در عین حال که آرایش ستارگان را با نقشه‌های راهنما به خاطر می‌سپارید، داستان‌های افسانه‌ای را هم مرور کنید تا کم‌کم شما نیز مجموعه‌ای از ستارگان را شبیه همان شکلی تصور کنید که مردمان باستان دیده‌اند.

**کافی است یک
فلاسک نوشیدنی
گرم و یک زیرانداز
بردارید و دور از
شهر و روشنایی‌های
سرسام‌آورش، زیر
سقف آسمان شب
دراز بکشید. میهمانی
ستارگان از همین
لحظه آغاز می‌شود**

میزان درخشندگی آن‌ها از یکدیگر متفاوت است. برخی از ستارگان سفیدرنگ، برخی آبی و برخی به نارنجی و قرمز متمایل می‌شوند. شاید شما هم این داستان را شنیده‌اید که برخی از ستارگان که ما می‌بینیم سال‌ها پیش مرده‌اند و نورشان هنوز به ما می‌رسد. آیا این داستان حقیقت دارد؟

ستاره‌های جوان‌تر آبی رنگ و ستاره‌های پیر نارنجی رنگ هستند. همان ستاره‌هایی که یا آخرین سال‌های عمر خود را سپری می‌کنند و یا سال‌ها پیش مرده‌اند و تنها نور آن‌هاست که به ما می‌رسد. ستاره ما خورشید نیز با رنگی متمایل به زرد در رده ستارگان میانسال قرار گرفته است. کدام‌یک از این ستارگان برای شما جذاب‌ترند؟ ستارگان تازه متولد شده و جوان و یا ستارگان پیر؟

نکته جالب توجه این است ستارگان به عنوان منابع نقطه‌ای نور در آسمان به حدی از ما دور هستند که رصد آن‌ها با قوی‌ترین تلسکوپ‌ها نیز کمتر جزئیاتی را از سطح آن‌ها برای ما نمایان می‌کند و با تلسکوپ نیز همانند آنچه با چشم می‌بینیم دیده می‌شوند.

پس چه چیزی را می‌توان در آسمان رصد کرد؟

صورت‌های فلکی: از آنجایی که موقعیت ستارگان نسبت به یکدیگر ثابت است آن‌ها را در گذشته ثوابت می‌نامیدند. همین ویژگی موجب شده انسان با ذهن خیال‌پرداز خود مجموعه‌ای از ستارگان را در قالب اشکالی تصور کند